

5. korizmena nedjelja A

*Tko god živi i vjeruje u mene,
neće umrijeti nikada. (Iv 11,26)*

Prvo čitanje

Ezekiel 37,12-14

Ovo govori Gospodin Bog: "Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu! I znat ćete da sam ja Gospodin kad otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova, moj narode! I duh svoj udahnut ću u vas da oživite i dovest ću vas u vašu zemlju i znat ćete da ja, Gospodin, govorim i činim."

Drugo čitanje

Rimljanima 8,8-11

Braćo i sestre! Oni koji su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti. A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov. I ako je Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti. Ako li Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, Onaj koji uskrisi Krista od mrtvih, oživit će i smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama.

Evandjelje

Ivan 11,3-7.17.20-27.33b-45

U ono vrijeme: Lazarove sestre poručiče Isusu: "Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je." Čuvši to, Isus reče: "Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji."

A Isus ljubljšaše Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: "Pođimo opet u Judeju!"

Kad je dakle Isus stigao onamo, nađe da je Lazar već četiri dana u grobu.

A kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: "Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god

zaišteš od Boga, dat će ti." Kaza joj Isus: "Uskrnut će brat tvoj!" A Marta mu odgovori: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan." Reče joj Isus: "Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?" Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!"

Nato Isus, sav potresen, upita: "Kamo ste ga položili?" Odgovoriše mu: "Gospodine, dođi i pogledaj!" I zaplaka Isus. Nato su Židovi govorili: "Gle, kako ga je ljubio!" A neki između njih rekoše: "Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?"

Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: "Odvalite kamen!" Kaže mu pokojnikova sestra Marta: "Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan." Kaže joj Isus: "Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?" Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče:

"Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao."

Rekavši to, povika iza glasa: "Lazare, izlazi!" I mrtvac iziđe; noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: "Odriješite ga i pustite neka ide!" Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj.

Za razmišljanje

Izvještaj o Lazarovom uskrsnuću – zadnji i najveći od sedam Isusovih "znakova" u Ivanovu evanđelju – sasvim je tijesno povezan s Isusovom vlastitom smrću i uskrsnućem. To je znak za nadolazeće događaje. Isus je ovdje konfrontiran sa svojim zadnjim i najvećim neprijateljem, sa smrću. U bolesti i smrti prijatelja, u boli najbližih, u strahu i nevjeri onih koji sve to promatraju može prepoznati podrugljivo cerenje svog neprijatelja. I on sam ne ostaje nad grobom bezosjećajan: on pokazuje uzbuđenost i žalost, na koncu i s tim znanjem što ga u Getsemaniju čeka.

Isus ne odbacuje susret sa smrću. Spreman je ne samo biti dodirnut smrću svog prijatelja, već i predokusiti čitavu gorkost svoje smrti. Ova svjesna konfrontacija s neprijateljem nosi u sebi klicu pobjede i uskrsnuća. Osjeća, da neće ostati zarobljenik groba, jer u svojoj dubini shvaća, kako u njemu raste onaj silni glas, koji oslobađa i (sada već i Lazara) iz groba vadi: "Lazare, ustani!"

Konfrontacija sa smrću i njezino nadvladavanje donosi uskrsnuće i više životne snage nego ikad prije. Samo iz tog iskustva nam Isus može reći: "Ja sam uskrsnuće i život." I zbog toga živi naša nada: on, koji ima život u punini, može i drugima dati snagu za život.

Srž naše vjere je vjera u Isusovo nadvladavanje smrti i u njegovo uskrsnuće. Ako tu vjeru produbimo i posvijestimo i u životu, započinjemo već ovdje vječni život. No ta vjera ne smije biti tek ulaznica u vječnost. Živa vjera znači, dopustiti svaki dan ponovo od njega biti darivan životom, biti oživljen, ustati iz naših grobova, odbaciti okove koji nas sapinju i zaista zaživjeti.

5. korizmena nedjelja A

*Tko god živi i vjeruje u mene,
neće umrijeti nikada. (Iv 11,26)*

Prvo čitanje

Ezekiel 37,12-14

Ovo govori Gospodin Bog: "Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu! I znat ćete da sam ja Gospodin kad otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova, moj narode! I duh svoj udahnut ću u vas da oživite i dovest ću vas u vašu zemlju i znat ćete da ja, Gospodin, govorim i činim."

Drugo čitanje

Rimljanima 8,8-11

Braćo i sestre! Oni koji su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti. A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov. I ako je Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti. Ako li Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, Onaj koji uskrisi Krista od mrtvih, oživit će i smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama.

Evandjelje

Ivan 11,1-45

U ono vrijeme: Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte. Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. Sestre stoga poručih Isusu: "Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je." Čuvši to, Isus reče: "Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji."

A Isus ljubljah Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: "Pođimo opet u Judeju!" Kažu mu učenici: "Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?" Odgovori Isus:

"Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu." To reče, a onda im dometnu: "Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga." Rekoše mu nato učenici: "Gospodine, ako spava, ozdravit će." No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomislih da govori o spavanju, o snu. Tada im Isus reče posve otvoreno: "Lazar je umro. Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas – da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!" Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njime!"

Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: "Gospodine,

da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti." Kaza joj Isus: "Uskrsnut će brat tvoj!" A Marta mu odgovori: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan." Reče joj Isus:

"Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?" Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!"

Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: "Učitelj je ovdje i zove te." A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je Marta susrela. Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati.

A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: "Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro." Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen upita: "Kamo ste ga položili?" Odgovoriše mu: "Gospodine, dođi i pogledaj!" I zaplaka Isus.

Nato su Židovi govorili: "Gle, kako ga je ljubio!" A neki između njih rekoše: "Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?"

Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: "Odvalite kamen!" Kaže mu pokojnikova sestra Marta: "Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan." Kaže joj Isus: "Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?" Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče:

"Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao."

Rekavši to, povika iza glasa: "Lazare, izlazi!" I mrtvac iziđe; noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: "Odriješite ga i pustite neka ide!" Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj.

Za razmišljanje

Izveštaj o Lazarovom uskrsnuću – zadnji i najveći od sedam Isusovih "znakova" u Ivanovu evanđelju – sasvim je tijesno povezan s Isusovom vlastitom smrću i uskrsnućem. To je znak za nadolazeće događaje. Isus je ovdje konfrontiran sa svojim zadnjim i najvećim neprijateljem, sa smrću. U bolesti i smrti prijatelja, u boli najbližih, u strahu i nevjeri onih koji sve to promatraju može prepoznati podrugljivo cerenje svog neprijatelja. I on sam ne ostaje nad grobom bezosjećajan: on pokazuje uzbuđenost i žalost, na koncu i s tim znanjem što ga u Getsemaniju čeka.

Isus ne odbacuje susret sa smrću. Spreman je ne samo biti dodirnut smrću svog prijatelja, već i predokusiti čitavu gorkost svoje smrti. Ova svjesna konfrontacija s neprijateljem nosi u sebi klicu pobjede i uskrsnuća. Osjeća, da neće ostati zarobljenik groba, jer u svojoj dubini shvaća, kako u njemu raste onaj silni glas, koji oslobađa i (sada već i Lazara) iz groba vadi: "Lazare, ustani!"

Konfrontacija sa smrću i njezino nadvladavanje donosi uskrsnuće i više životne snage nego ikad prije. Samo iz tog iskustva nam Isus može reći: "Ja sam uskrsnuće i život." I zbog toga živi naša nada: on, koji ima život u punini, može i drugima dati snagu za život.

Srž naše vjere je vjera u Isusovo nadvladavanje smrti i u njegovo uskrsnuće. Ako tu vjeru produbimo i posvijestimo i u životu, započinjemo već ovdje vječni život. No ta vjera ne smije biti tek ulaznica u vječnost. Živa vjera znači, dopustiti svaki dan ponovo od njega biti darivan životom, biti ožvjljen, ustati iz naših grobova, odbaciti okove koji nas sapinju i zaista zaživjeti.